

10 Apr. 1856.

Kedves Jancsin! Nem sajnálom, - de jóval jól vagyok.
 We kergetest debem Malakához, Dorozson, Hevesen, még,
 rádon át; - inna milot nem tudom, de nekem nagy má,
 va Bógára, s erőtben horrad rák díltel, de ha
 Eszós, Tamással (tevesz kevéim lyánya fejje) és egyen
 nyolc habadilt és fosságából, s híve hasmadékves
 aron birtolban, messze, akkor egy röviden lehet,
 set veled.

Ha Lajosról várig, ornamide, rieu horrad,
 sőt a közönség, jóval jól rieu Lajosról vonom
 a kéreget újamat, ce assin még nagyobb virágok
 mit völe az melegre Eva Andor jobajában rányje va
 tál. Saj ezeket, híveimnek hogy nagy lebeszél
 get eren egy s még alig dollit híveimk mutatványát
 láthatá. Birony a szorostul vaxim a kéreget
 labamat, aronban híveimk díve regtautóba; nem
 a kéreget, de egyenem.

Ez ha jól felgondolom barátiom, egyen egyen letimk
 sem völe máz, mit egy famostuz virágok. Mázfél
 ott egyenalan ráadásom, mázfél azot ad a sem
 mindkellő szor. s akkor is ott kéreget híveimk íh,
 kéreget mázfél letten, hogy se alig híveimk is
 alig juthatál. - Mind ce aronban házfél. de hogy
 vándra egyenem - láfejelet és mázfél.
 nem barátiom, így még joba letim sem híveimk.

Az egyen Jancsin, ott firt rázfél ti! nem máz
 híveimk aron, s az alig utaznak kéreget máz
 híveimk híveimk aron egyenem híveimk. s máz
 s aronban híveimk híveimk, rionna Pálfi

Jankó, hogy közeleg elvárta magát reggelén Erdélyiül, Lékely,
ben, hirtelen öt, jöttön velle, s előrrind meg bemerese.
let sörszobó úton a hegyeken által menve. Kéjre,
tem godáltságoktól Hamvása esve, s lejjőket
mire a' h'v'ában találva. E néfaj sevet azt aron
aggsalóm ejszokott el, valjón ninc, e valami bajtlan.
van, valjón nem találtaik e' galádusok valamelyik
szájat cholera betegre? Ha embit hogy se baj! el,
vesles megsejti.

Látom ám megékellett lügöd vidéket, ahó, feljő
Toldot! Jjünggösiül négyesre menve aron kellem
át bújnóm, men ám ugyanazt vüch, s magas bér,
vétel kivessz jölgere. Jit megkeresem ee egynek
alig eres lejere feljő két foluszát, s találgattam ma,
gamban val-a hol állharost hies bajnokid lala?
hol éle hárszajtojókollal? - Aronban nem bírom
valjón e' két folu mi. Ebeu kiterest s lakon e? -
Látom a' Kollo'kai s Drejchi varosokat is.

Harulról én még Feb. 13 én indultam, peres s
vobán' kórosolagi ügyem miatt Négyesre, Gyarmata.
É ha már egyre ott valék, sőtba jattam néj nem lá,
sott ismerősimek, rokonaimat. Ide csak aron hó
27 én értem. Jjly sörindék idő óta tartózat itten
Oralalla, lefester becsyegem; pedig bírom Pas.
teobay folyama s az aranyat mosto' Köröz nem
ar én vixem. Most mit nyomam s liigem, be.
van hegedve febern, de meg' itt kell leunem re,
húsz napig. Bírom nem ejen h'je jegyét fog erem.
sül h'v'elém aronam. Most három v'ly napp is hies
látand, men hogy begyóq'itkella orvostom, az

egészítős rész. Ellesem töltöme és marasztal, aron
maró ehlörrel, irral - alarain mondani - mely két
nagy völe rá töltve. Kirtat hogy kéjebb a terméket job-
ban is egyenliti meg; majd fülön gízem után a vet,
még eset. Egy töltöl óta vesző ingere és reparálrat,
sam. Kirtiny nem mondhatnám hogy mind ez ellesem,
manipulatio lett volna. A legbővebből vilt, hogy nyolc
éve nem lévén Dissen, a helyett hogy régi ismerősömet
latosíthatam volna, jobába ráva ellesem utóim
két izomura, mincegy két kéj, - mint haliba rást
oroklany, vagy ha - jüh is, - Homeros apánkat unióz
va.

2
1
Mint a nagy bérörül lezámló sarga oroklany
A legelő kutholra, vagy ha - jüholra is - - -
Gál a társra említelem, e' völe hexameter feleket
mögé kételek máium Concuping altam.

2
1
Ei is az az idő óta, gál régi basáimist luvissan,
kenni újabb ismeret, ep nem settem. Vélá firkó, s hogy
népkesüllet, mi a maust kedlenc a fiatal oria,
s ol kéj? pedj igem völe tam volna jökait s még
egy pont megismerem.

Cajnálom hogy nem miha fele jöttem; de eljeh.
kessé a völe utól, vagy fávöl. - A miha fel-lva,
vüta magyon gál. Emlétemi fossi rá, hogy latpöröz
aron maró nem tudom kileg írt bokó vesze sejtess
nelem, s mit töle havatva olj jönet kistem, kéjebb
nyomatásiban (meg kiltre nelem) töltöjzárónek felal,
sam. Jgy gált - munda kemere tal - az vög karáimj
f. fel-lvazára is, de miha kávil ep ellelemöleg, - egy
hangon s minden füz nélkül mondán fel, példánl Dás,
Jeny: töltölegüt, egészem elvonsorra. Költöj felj,

